

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/174/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022204088
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:0022204088.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a udkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne: A. B., narodená XX.XX.XXXX bytom C. D., B. E. XX/XX, zastúpenej JUDr. Jurajom Tibenským, advokátom, so sídlom v Nitre, Štefánikova 15, proti žalovanému: F. G., narodený XX.XX.XXXX, bytom v G., H. D. XXXX/X, zastúpenému JUDr. Miroslavom Vidovencom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Nám. Osloboditeľov 1, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 18. augusta 2023, sp. zn. 16C/96/2022

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 18. augusta 2023, č.k. 16C/96/2022-118.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 18. augusta 2023 č.k. 16C/96/2022-118 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1.750 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a žalobkyňi priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplata sumy 1.750 € titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. G., a to byt č. X vo vchode č. X A. 1. poschodí v bytovom dome súp. č. XXXX na parc. č. 4186/1, 4186/2, 4187 s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a príslušenstve v podiele 6531/156752. Uvedenú nehnuteľnosť nadobudla na základe uznesenia súdu o schválení príklepu. Žalovaný užíva danú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu. Z uvedeného dôvodu si uplatňuje nárok na zaplataenie bezdôvodného obohatenia za obdobie február 2022 do augusta 2022, pričom výška bezdôvodného obohatenia zodpovedá nájomnému za obdobné nehnuteľnosti vo výške 250 € mesačne.

3.1 Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti - bytu č. X, C. C. X, na prvom poschodí bytového domu so súpisným č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcela č. 4187, 4186/1, 4186/2 v G. na ulici H. D. s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a príslušenstva v podiele 6531/156752 zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. G.. Vlastníčkou v podiele 1/1 sa žalobkyňa stala na základe uznesenia OS Michalovce sp. zn. 21Er/79/2010-129 zo dňa 06.08.2020, Z-3683/2020, č. d. - 10/21.

3.2 Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 5C/16/2021 zo dňa 25.10.2021 vzal za preukázané, že predmetom konania bolo vypratanie predmetného bytu, pričom žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 11.03.2021, a súd tejto žalobe vyhovel, teda zaviazal žalovaného vypratať nehnuteľnosť s

príslušenstvom a súčasťami do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti žalobného petitu o prípadné zabezpečenie vypratania všetkými osobami, ktorým umožnil žalovaný užívanie bolo konanie zastavené. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že súd sa zaoberal ako predbežnou otázkou aj tou skutočnosťou, či žalobkyňa je vlastníčkou predmetného bytu a dospel k záveru, že žalobkyňa sa stala vlastníčkou predmetného bytu na základe uznesenia, ktorým bol schválený príklep udelený na dražbe konanej dňa 16.07.2020 na exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Juliúsa Rosinu, Exekútorský úrad Topoľčany, v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex 81/2015. Z tohto uznesenia o schválení príklepu, ktoré sa stalo právoplatným je preukázané, že žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam a bola aj zapísaná ako výlučná vlastníčka predmetného bytu v katastri nehnuteľnosti. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/52/2022 zo dňa 13.04.2023 bol potvrdený rozsudok OS v Michalovciach sp. zn. 5C/16/2021 zo dňa 25.10.2021, a teda rozsudok o vyprataní predmetného bytu sa stal právoplatným a žalovanému tak vznikla povinnosť predmetný byt vypratať.

3.3 Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 10C/12/2020 zo dňa 09.09.2022 vzal za preukázané, že žalobkyňa si uplatnila nárok na zaplatenie sumy 2.750 € titulom bezdôvodného obohatenia, a to za užívanie predmetného bytu zo strany žalovaného za obdobie od marca 2021 do januára 2022. Súd vychádzal zo sumy 250 € za mesiac, tzv. obvyklého nájomného, ktoré sa v uvedenom čase platilo za dvojizbové byty v danom mieste. Tento rozsudok sa stal právoplatným, keďže o odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 5Co/270/2022 zo dňa 17.01.2023 tak, že toto odvolanie odmietol.

3.4 Z výpisu realitnej kancelária KONEX reality s.r.o. Michalovce bolo zistené, že za prenájom dvojizbového bytu v G. A. I. J., a to za dvojizbový byt s výmerou 50 m², je cena nájmu 400 € za mesiac od 06.07.2022. Z výpisu realitnej kancelárie HOUSERENT bolo zistené, že je v ponuke na prenájom zariadený dvojizbový byt od 24.01.2022, a to na ulici Seleziánov za 360 € mesačne. Z ďalšej realitnej kancelárie Top reality je pre lokalitu Michalovce od 06.07.2022 v ponuke na prenájom dvojizbový byt na ulici G., a to za 430 € mesačne. Zo stránky K. B. L. Michalovce je v ponuke dvojizbový byt na prenájom za 400 € mesačne, ide o dvojizbový byt o rozlohe 56 m², ďalej je v ponuke na prenájom dvojizbový byt v novostavbe v Michalovciach 4,81 € na m² za mesiac a v ponuke je od 13.09.2022. Z ďalšej inzercie Bazoš sk bolo zistené, že je v ponuke na prenájom dvojizbový byt o výmere 57 m² od 15.02.2022 za nájomné 380 € mesačne. Z ďalšej inzercie je zistené, že je na prenájom jednoizbový byt s balkónom garzónka v G. od 14.02.2022 za 320 € mesačne.

4. Právne vec posúdil podľa ust. § 451 ods. 1, 2, § 456 a § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

5. Súd konštatoval, že bolo preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti a pokiaľ žalovaný namietal, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudla nezákonným spôsobom, keďže jej bol udelený príklep v dražbe exekúcie nezákonne, túto skutočnosť - tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. Naopak, z právoplatného rozsudku tamojšieho súdu sp.zn. 5C/16/2021 zo dňa 25.10.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/52/2022 zo dňa 13.04.2023 bola žalovanému uložená povinnosť predmetnú nehnuteľnosť vypratať a odovzdať ju žalobkyni. Žalovaný nepoprel, že predmetnú nehnuteľnosť v spornom období užíval bez toho, aby za toto užívanie platil a tak preukázateľne vzniklo žalobkyni právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v podobe tzv. obvyklého nájomného za už spomínané obdobie. Pokiaľ žalobkyňa žiadala zaplatenie obvyklého nájomného za jeden mesiac vo výške 250 € uviedol, že z predložených dôkazov mal za preukázané, že za obdobie byty v danom mieste a čase sa platili oveľa vyššie sumy, a preto výška obvyklého nájomného, ktorú žiada zaplatiť žalobkyňa, je primeraná. Žalovaný nepreukázal súdu žiadne dôkazy o tom, že výška je neprimeraná a ani nenavrhol vykonanie žiadneho dokazovania v tomto smere. Súd doplnil, že žalobkyňa sa už domáhala vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému ohľadne užívania toho istého bytu, avšak za iné obdobie, a to marec 2021 až január 2022, pričom rozsudkom sp.zn. 10C/12/2020 zo dňa 09.09.2022 bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie 2.750 € titulom bezdôvodného obohatenia, pričom rozsudok je právoplatný, keďže Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 17.01.2023 sp.zn. 5Co/270/2022 odvolanie žalovaného odmietol.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného.

7.1 Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol, alternatívne zrušil a vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

7.2 Žalovaný má za to, že zo strany žalobkyne nebol dostatočne preukázaný už samotný právny základ jej domnelého nároku, pretože argumentácia v poukazaní na uznesenie tamojšieho súdu, ktorým bol schválený príklep udelený súdnym exekútorom JUDr. Júliusom Rosinom je bez právnej relevancie, keďže podstatný je až rozsudok vo veci vypratania nehnuteľnosti, ktorý sa stal vykonateľným až 09.06.2023, t. j. v čase podania tejto žaloby neexistoval právoplatný a vykonateľný titul na vypratanie nehnuteľnosti. Žalobkyni nemohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Čo sa týka platieb s užívaním predmetného bytu tie do dnešného dňa uhrádza žalovaný. Žalobkyňa nežije ani sa nezdržiava v mieste bydliska ani v mieste, kde sa nachádza predmetný byt a o predmetný byt sa žiadnym spôsobom nezaujíma. Žalovaný zastáva názor, že žalovanej bol protiprávne schválený príklep v exekučnej dražbe a uvedený byt žalobkyňa nadobudla s cieľom predaja bytu so ziskom.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že podané odvolanie je nedôvodné a účelové s cieľom oddialiť a možno až zmariť uspokojenie jej pohľadávky. Zotrvala na svojich predošlých podaniach a doterajších tvrdeniach. Uviedla, že preukázala vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorú bez právneho dôvodu užíva žalovaný, a nakoľko jej za toto užívanie nič neplatí, žalobkyňa sa podanou žalobou dôvodne domáha vydania bezdôvodného obohatenia za toto užívanie jej majetku žalovaným. Žalovaný nepreukázal právny dôvod užívania predmetnej nehnuteľnosti a ani to, že by žalobkyni za toto užívanie čokoľvek plnil. Skutočnosť, že sa žalobkyňa na súde domáhala vypratania nehnuteľnosti, a kedy jej súd vyhovel je vo vzťahu k jej nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia celkom irelevantná. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil a priznal jej plnú náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu neuviedla žiadne nové skutočnosti, preto trvá na svojom odvolaní a na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

10. Žalobkyňa v odvolacej duplike konštatovala, že keďže žalovaný v odvolacej replike neuviedol žiadne nové skutočnosti, nepovažuje za potrebné sa k uvedenému vyjadrovať.

11. Odvolacia duplika žalobkyne bola žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu odoslaná dňa 02.11.2023. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 09.01.2024 o 9.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 207, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 02.01.2024 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

15. Žalovaný namietal odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP, t. j. neboli splnené procesné podmienky (a/), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b/), rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd (c/), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d/), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (g/), a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

16. Výslovne poukázal na odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

17. Žalovaný v odvolaní uviedol všetky odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP, pričom odvolací súd po preskúmaní obsahu odvolania konštatuje, že odvolateľ presne nešpecifikuje jednotlivé odvolacie dôvody, resp. v podanom odvolaní neodôvodnil samostatne existenciu každého uplatneného odvolacieho dôvodu.

18.1 K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP odvolací súd uvádza, že procesné podmienky definuje CSP ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Teória civilného práva procesného rozoznáva vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť, zákonné obsadenie súdu), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom, spôsobilosť byť zástupcom a riadne plnomocenstvo zástupcu) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého priebehu konania. V prípade zistenia nedostatku neodstrániteľných procesných podmienok, tieto bránia súdu v konaní a rozhodnutí. Po zistení nedostatku odstrániteľných procesných podmienok, súd sa pokúsi tento nedostatok odstrániť. V prípade neodstránenia odstrániteľného nedostatku súd konanie zastaví.

18.2 Žalovaný nepoukázal na žiadne procesné podmienky, ktoré neboli splnené a žiadne porušenie nezistil ani odvolací súd.

19.1 Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

19.2 Žalovaný v podanom odvolaní žiadnu vadu, ktorú by bolo možné subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod neuvádza, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

20. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. c/ CSP, v zmysle ktorého rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd odvolací súd poznamenáva, že žalovaný v podanom odvolaní nevzniesol žiadnu námietku, ktorú by bolo možné subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

21.1 K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

21.2 Žalovaný v podanom odvolaní žiadnu vadu, ktorú by bolo možné subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod neuvádza, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

22.1 Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

22.2 Žalovaný v odvolaní nenamietal, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnutý dôkaz a súčasne ani neoznačil žiaden dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný. Zároveň neuviedol žiadne

právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené v konaní pred súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné.

22.3 Z uvedeného dôvodu má odvolací súd za to, že uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

23.1 Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

23.2 Odvolací súd nezistil naplnenie tohto odvolacieho dôvodu.

24.1 Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods.1 písm. g/ CSP je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré účastník uplatnil v súlade s § 366 písm. d/ CSP, nemôže obstať súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvej inštancie a účastník ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že účastníkom uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa) a v danej veci sú právne významné.

24.2 Žalovaný nenavrhoval odvolaciemu súdu zabezpečiť žiaden dôkaz, ktorý nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, preto daný odvolací dôvod nie je naplnený.

25.1 K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

25.2 V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne normy a tieto aj správne ich interpretoval.

26. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody uplatnené žalovaným v odvolaní nie sú naplnené.

27. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

28. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ustanovenia § 191 ods. 1,2 CSP. Z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

30. Žalovaný vo svojom odvolaní (v jeho podstatnej časti) len zopakoval svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie dôsledne vypořiadal aj s tým, prečo na ne neprihliadol.

31. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že boli naplnené predpoklady pre posúdenie nároku žalobkyne ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a žalobkyňa preukázala primeranosť jeho výšky vychádzajúcu z výšky obvyklého nájomného v danom mieste a čase.

32. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k vyššie uvedeným záverom s poukazom na zistený skutkový stav a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval v prejednávanej veci a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky odvolacie námietky žalovaného, keďže boli už uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

33. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

34. Predmetom konania je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.750 €, ktorá zodpovedá primeranej výške obvyklého nájomného za porovnateľnú nehnuteľnosť v danom mieste a čase.

35. Podstatou odvolacích námietok žalovaného je tvrdenie, že žalobkyňa nepreukázala samotný právny základ jej domnelého nároku, pričom žalovaný má za to, že tým základom má byť rozhodnutie súdu o uložení povinnosti vypratať predmetný byt.

36. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa preukázala vlastníctvo spornej nehnuteľnosti, ktorú nadobudla na základe právoplatného súdneho rozhodnutia, ktorým bol schválený príklep, udelený na dražbe konanej dňa 16.07.2020 na exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Júliusa Rosinu, Exekútorský úrad Topoľčany, v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex 81/2015.

37. Odvolací súd zdôrazňuje, že tým, že žalobkyňa v dražbe zaplatila najvyššie podanie a súd udelenie príklepu schválil, stala sa žalobkyňa vlastníčkou spornej nehnuteľnosti ku dňu udelenia príklepu. Zároveň po udelení príklepu sa mohla žalobkyňa ujať držby vydraženej veci. Bez právneho významu je preto odvolacia námietka žalovaného, že právnym základom nároku žalobkyne je rozhodnutie vo veci vypratania nehnuteľnosti. Konanie o vypratanie nehnuteľnosti je totiž iba dôsledkom toho, že žalovaný dobrovoľne nevypratá sporný byt a žalobkyňa sa nemohla ujať držby sporného bytu bezprostredne po udelení príklepu.

38. Bez právneho významu je aj odvolacia námietka žalovaného, že žalobkyňa sa o predmetný byt nezaujíma. Je výlučne vecou žalobkyne, ako so sporným bytom naloží, a preto k predmetu sporu je táto odvolacia námietka absolútne nenáležitá.

39. Pokiaľ odvolateľ namietal, že uhrádza platby súvisiace s užívaním bytu, odvolací súd poznamenáva, že by bolo prejavom absolútnej arogancie užívať byt bez právneho dôvodu a ešte k tomu neuhrádzať platby súvisiace s užívaním bytu. Predmetom tohto sporu však nie je nárok na zaplatenie platieb za užívanie bytu (teda platby za média ako elektrina, plyn).

40. Nebolo spornou skutočnosťou, že žalovaný predmetnú nehnuteľnosť v spornom období užíval, napriek tomu, že na jeho užívanie nemal žiaden právny dôvod, preto nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie sporného bytu žalovaným bez nájomnej zmluvy alebo iného titulu, bol dôvodný.

41. Vecne správne posúdil súd prvej inštancie aj výšku bezdôvodného obohatenia ako obvyklého nájomného a jeho primeranosť. Nakoľko však neprimeranosť výšky bezdôvodného obohatenia nebola žalovaným výslovne namietaná, odvolací súd vo vzťahu k tejto otázke v plnom rozsahu poukazuje na závery súdu prvej inštancie.

42. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej žalobkyni. Odvolací súd preto priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).